

ΘΩΜΑ ΒΑΙΔΕΥ ΑΛΔΡΙΧ

Η ΣΧΟΙΝΟΒΑΤΙΣ

Ἀμερικανικὸν διήγημα.

Εἴθισται νὰ λαλῶμεν εἰρωνικῶς περί τινος τῶν γυναικῶν κλίσεως πρὸς τὴν φλυαρίαν, ὥσει τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἀνῆκεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ὥρατον φύλον. Αἱ ἰδία παρατηρήσεις μου μοὶ ἀπέδειξαν τὸ ἀντίθετον, στοιχηματίζω δὲ ὅτι ἐν τῇ λέσχῃ, ἣς εἰμὶ μέλος, ὁμιλοῦσι τόσον, ὅσον καὶ εἰς οἰανδήποτε γυναικείαν ὁμήγυριν. Ὅταν βλέπῃτε ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης μας τέσσαρας ἢ πέντε ματαιοσκόλους νέους ἀνεστραμμένους ἐπὶ τῶν θρονίων των, κρατοῦντας τὸ σιγάρον των, καὶ τῶν ὁποίων αἱ κεφαλαὶ πλησιάζουσιν ἐνίοτε πέραν τῆς στρογγύλης τραπέζης, ἥτις εἶναι πάντοτε ὁ ἄξων τῶν ἀνθρωπίνων τούτων συναθροίσεων, ἐστὲ βέβαιον ὅτι σχολιάζουσι τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ Τὸμ ἢ τὴν καταστροφὴν τοῦ Δίκ ἢ τὸν ἀτυχήν τοῦ Ἑρρίκου ἔρωτα διὰ τὴν δεινὰ ἢ τὴν τάδε· ἐκεῖ ἡ καλλονὴ τῆς ἐποχῆς διέρεται διὰ τῆς σμίλης τῶν ἀνηλεῶν χειρουργῶν· ἐκεῖ διονυχίζουσι τὰς ὥραϊας λέξεις, ἐκεῖ ἀρχεται ἡ φήμη, ἐκεῖ τὰ πάντα συζητοῦνται καὶ κρίνονται, τοῦτέστι πάντα τὰ πρὸς τὴν ὁμάδα ἡμῶν σχετιζόμενα ζητήματα. Ἐν τῇ λέσχῃ λοιπὸν ἔμαθον τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως Βὰν Τούιλερ.

Ἡ ὑπόθεσις Βὰν Τούιλερ συνεκίνησεν εἰς ἄκρον τὴν Λέσχην ἡμῶν, καίπερ οὐδὲν τὸ ἀστεῖον εἶχε δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν ἥρωα. Ὁ Ράλφ Βὰν Τούιλερ εἶναι ἐκ τῶν ἀγερωχοτέρων καὶ εὐερεθιστοτέρων ὄντων. Κατάγεται ἀπ' εὐθείας γραμμῆς ἀπὸ τοῦ Βούτερ Βὰν Τούιλερ, τοῦ διασημοῦ Ὀλλανδοῦ διοικητοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ Νέου Ἀμστελοδάμου, ὡς τότε τὴν ἀπεκάλουν. Οἱ πρόγονοί του διετέλεσαν πάντοτε δῆμαρχοι, ἢ ναύαρχοι ἢ στρατηγοί, ἢ μήτηρ του δ' εἶναι ἡ κυρία Βανρενσελάερ Βανζάντ Βὰν Τούιλερ, ἣς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον κεῖται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Οὐδσωνος. Ὁ Ράλφ εἶναι εἰς κοσιπενταετῆς περίπου, ἐκ γεννητῆς δὲ εὐγενὴς καὶ ἐκατομμυριούχος. Εἰς τὰς εὐνοίας ταύτας ἡ εὐμενὴς μοῖρα προσέθηκε πολυτιμότερον δῶρον· τῷ ἔδωκεν ἀγαθὴν ψυχὴν, τοιοῦτοτρόπως δὲ μὲ τὴν μεγάλην περιουσίαν του ὁ Βὰν Τούιλερ ἦτο, καὶ θὰ ἦναι ἀκόμη, ὅταν τὸ νέφος τοῦτο παρέλθῃ, τὸ ἄνθος τῆς Λέσχης μας.

Πρὸ ἐνὸς περιπόου ἔτους διεδόθη, ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῇ διάδοσις πνοῇ τις, ἀκατάληπτος σχεδὸν, διελθοῦσα τὴν αἰθούσαν τοῦ σφαιριστηρίου, ὅτι ὁ Βὰν Τούιλερ κατεῖχετο ὑπὸ τινος φροντίδος. Ὅπως συμβαίνει ἐξ ἔθους νὰ φέρωσιν ἅπαντες ἀπὸ κοινοῦ τὰ αὐτὰ ὑποδήματα ἢ τὸν αὐτὸν λαϊμοδέτην, οὕτως, ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης συμφωνίας, κατήνησεν ἔθος νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ Βὰν Τού-

ιλερ, ὡς περὶ ἀνθρώπου δυστυχοῦς. Ὅποια ὁμως ἦτο ἡ δυστυχία αὕτη, πῶς τῷ ἐπῆλθε, διατί δὲν ἠδύνατο ν' ἀπαλλαγῇ ταύτης; Ταῦτα ἦσαν ἀντικείμενον ἀνεξάντλητων εἰκασίων. Εἰς οὐδενὸς ποτε τὸν νοῦν ἐπῆλθεν ἡ σκέψις, ὅτι ὁ Βὰν Τούιλερ εὕρισκετο εἰς χρηματικὰς δυσχερείας. Μὴ ἦτο ἐρωτευμένος; Τοῦτο ἐφαίνετο ἐπ' ἴσης ἀπίθανον διότι, ἂν ἦτο ἐρωτευμένος, ἅπαντες, ἦτοι ἑκατοντὰς ἴσως ἐξ ἐκείνων ἃς καλοῦσι πρῶτας οἰκογενείας, θὰ τὸ ἐγνώριζον αὐθωρεῖ. Ἀδιαφοροῦ ὁμως, εἶχε τὰ συμπτώματα τοῦ γνωστοῦ τούτου νοσήματος. Ἐθεῖτο φυλλομετρῶν, μετέωρον τὸν νοῦν ἔχων, τὰ περιοδικὰ καὶ τὰς ἐφημερίδας τοῦ ἀναγνωστηρίου, πλανώμενος ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς λέσχης ἐν πληρестаτῇ ἀγνοίᾳ τῶν πράξεών του, εἴτα ἐξερχόμενος χωρὶς δέκα λέξεις νὰ προσφέρῃ. Καὶ ὁ μᾶλλον ἀδιαφορὸς ὁφθαλμὸς ἤθελεν ἐκπλαγῇ διὰ τὴν ἐπιγενομένην εἰς τὸν Βὰν Τούιλερ παραδοξὸν μεταβολήν. Οἱ τρόποι τοῦ βίου του ἀπέμενον οἱ αὐτοὶ σχεδὸν ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἀλλ' ὁμως εἶχε μεταβληθῇ· συχνάκις τὸν εὕρισκον ἐν τῷ καπνιστηρίῳ τῆς λέσχης ἀποκεκοιμισμένον ἐπὶ τῆς καθέδρας του καὶ κρατοῦντα ἐφημερίδα. Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ, ἂν μετεβαίνατε εἰς δύο ἢ τρεῖς συναναστροφὰς τὴν αὐτὴν ἐσπέραν, ἦσθε βέβαιοι ὅτι ἠθέλατε συναντήσῃ τὸν Βὰν Τούιλερ εἰς ὅλας. Ἀλλὰ κατόπιν οὐδαμοῦ μετέβαινε.

Μετ' ὀλίγον νέοι ψιθυρισμοὶ διακριτικώτεροι τοῦ πρώτου, ἀλλ' ἄγνωστον, ὅπως καὶ οἱ πρῶτοι, πῶθεν προερχόμενοι, μᾶς ἐπεβεβαίωσαν ὅτι ὁ Βὰν Τούιλερ ἦτο ἐρωτευμένος.

Ποίως; Ὁ κατάλογος τῶν ἐν ὥρᾳ γάμου νεανίδων κατεστρώθη καὶ ἐξητάσθη μετὰ προσοχῆς ὑπὸ ἐμπείρων· ὑπέθεσαν ὅτι θὰ ἡγάπα νέαν τινὰ ἐκ τῶν γηραιότερων ὀνομάτων ἁξίων νὰ συνδεθῶσι μὲ τὸν Βὰν Τούιλερ, ἀλλ' εἰς οὐδὲν συμπέρασμα κατέληξαν. Ἐπειτα ἡ φωνὴ τῆς φήμης διεσάλπισεν ὅτι ὁ Βὰν Τούιλερ ἤρᾳτο μίᾳς ἡθοποιού. Πλεῖστα μέλη τῆς λέσχης κατελήφθησαν ἀποτόμως καὶ ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὴν δραματικὴν τέχνην, κατ' οὐλαμούς δὲ ἀποτελουμένους ἐκ δύο ἢ τριῶν, εἰσέβαλον εἰς ἅπαντα τὰ θέατρα, ἀπὸ τοῦ Μελοδράματος μέχρι τῶν ὀδικῶν καφείων, χωρὶς οὐδὲν νὰ τοὺς θέσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἀποκρύφου ἔρωτος τοῦ Βὰν Τούιλερ. Ἐσπέραν τινὰ μόνον ὁ Δελανέϋ ἐνόμισεν, ὅτι εἶδε τὸν Βὰν Τούιλερ ἐν τινι κιγκλιδωτῷ θεωρεῖν μικροῦ τινος θεάτρου τῆς ἀνω πόλεως, ἀλλὰ πιστεύω νὰ ἡπατήθη ἐξ ὁμοιότητός τινος. Ὁ Δελανέϋ, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἦτο ὁ ἐνεργητικώτερος ὄλων εἰς τὰς ἐρεῦνας του. Δὲν συνεχώρησεν οὐδέποτε καθ' ὅλοκληρίαν τὸν Βὰν Τούιλερ διότι τὸν ἐπινόμασε Φουστανάκιον· ὁ Δελανέϋ, βέβαιον εἶναι, ὅτι λατρεῖ τὴν γυναικείαν συντροφίαν.

Μ' ὅλα ταῦτα, τὸ περικαλύπτον σκότος τοὺς ὑποτιθεμένους ἔρωτας τοῦ Βὰν Τούιλερ μᾶς ἐβύθισεν εἰς παντοίας ἀλλοκότους εἰκασίας. Μήπως ἦτο κάμμία με-

λαγχροινὴ Μελομένη, τραγικῶς ὀπλισμένη μὲ ἐγχειρίδιον ἢ κάμμία ξανθὴ καὶ φιλόγελως Θάλασσα; Οὐδεὶς ἐγνώριζεν, ἀλλ' ἅπαντες ἔλεγον ὅτι εὕρισκετο ἐπὶ φρικῶδους κατωφερείας. Μέχρι τότε ἤρχετο τοῦλάχιστον ἀρετὰ τακτικῶς εἰς τὴν Λέσχην. Αἰφνης ἔπαυσεν ἐρχόμενος. Οὐτε εἰς τὸν περίπατον ἐφαίνετο, οὔτε εἰς τὸ Ἄλσος, οὔτε εἰς οὐδεμίαν τῶν οἰκίων, ἐν αἷς πρότερον ἐσύχναζεν. Ἐξ ἁπαντος θὰ εἶχεν ἀναχωρήσῃ, αὐτός, ὁ λαμπρότερος ἀστὴρ τῆς καλλιτέρας κοινωνίας!

— Ποῦ εἶν' ὁ Βὰν Τούιλερ;

— Μήπως εἶδες τὸν Βὰν Τούιλερ;

— Τί ἔγινεν ὁ Βὰν Τούιλερ;

— Νομίζω, μᾶς εἶπεν ὁ Φραγκίσκος Λιβιγκστὼν, στενότατος καὶ ἀχώριστος τοῦ Βὰν Τούιλερ φίλος, νομίζω ὅτι αὐτὸς ὁ δυστυχὴς σὰς ἐπῆρε τὰ μυαλά.

— Πράγματι.

— Λοιπὸν, ἀνεχώρησε.

— Ποῦ;

— Εἰς τὴν ἐзоχήν.

— Τέτοιον καιρὸν;

— Ὑπῆγε νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα του.

— Τὸν Φεβρουάριον;

— Δὲν εἰζεύρω, μὰ τὴν πίστιν μου, φίλτατέ μοι Δελανέϋ, ἂν ὑπάρχῃ νόμος ἀπαγορεύων εἰς τὸν υἱὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μητέρα του κατὰ τὸν Φεβρουάριον, ἂν τοῦ ἔλθῃ ὁρεῖς.

Τὸ πρᾶγμα ἔμεινεν ἕως ἐδῶ. Ὁ μόνος ἔμπιστος τοῦ Βὰν Τούιλερ ἦτο ὁ Λιβιγκστὼν, ὅστις καλλιστα ἐγνώριζε ποίας ἀτόπους ὑποθέσεις ἐκάμαμεν, ἀλλ' εἴτε διότι δὲν εἶχε τὴν ἀδειαν, εἴτε διότι ἡ χαριστεῖτο νὰ παρατείνῃ τὴν ἀγωνίαν μας, δὲν εἶπε τίποτε. Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας διεδόθη, σπουδαίως ὁμως τὴν φορὰν ταύτην, ὅτι ὁ Βὰν Τούιλερ ἀνεχώρει εἰς Εὐρώπην. Περί τοὺς δώδεκα ἐκ τῶν μελῶν μετέβησαν ἵνα τὸν προπέμψωσι, κατὰ τὴν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἐπιβίασίν του. Ἐπὶ τέλους κάτι θετικὸν ἐγνώριζον περὶ αὐτοῦ! Ἦτο ἀληθὴς ἀνακούφισις.

Τοῦ Βὰν Τούιλερ ἀναχωρήσαντος, τὰ πάντα ἀπεκαλύφθησαν ταχέως. Μὴ ὁ Λιβιγκστὼν ἐπὶ τέλους ἐβαρύνθη ν' ἀποκρύπτῃ τὸ μυστικόν; ... Ἐσπέραν τινὰ διηγήθη τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Λέσχην, μὴ παραλιπὼν οὐδεμίαν λεπτομέρειαν.

Ὁ Βὰν Τούιλερ πράγματι εἶχε λάβῃ μέγιστον ἐνδιαφέρον, οὐχὶ διὰ τινὰ ἡθοποιόν, διότι ἡ δεσποινὴς Ὀλυμπία Ζαμπρίσκη δὲν ἦτο οὔτε τραγῳδός, οὔτε κωμῳδός, ἀλλὰ διὰ τινὰ σχοινοβάτιδα, ἣς ἡ ἐπικίνδυνος γενναιότης ἐξέπληξε τὴν Νέαν Ὑόρκην κατὰ τὸν προηγούμενον χειμῶνα, καίπερ ἡ παράστασις τῆς δὲν ἤρκεσε νὰ κρατήσῃ τὸν Δελανέϋ, καθ' ἣν ἡμέραν εἶχε παρακολουθήσῃ μέχρι τῆς ἀνω πόλεως τὰ ἴχνη τοῦ Βὰν Τούιλερ. Πῶς ἀνὴρ, οἷος ἐκεῖνος, ἐθέλῃ ὑπὸ ταύτης, φαίνεται ἀπίστευτον, ἀλλὰ τὰ ἀπίστευτα πάντοτε πράγματα συμβαίνουσι. Πρὸς τούτοις, ἡ δεσποινὴς Ὀλυμπία δὲν ἦτο κόρη συνήθους ἵπποδρομίου, ἀλλ' ἀπτόητος ἀκροβάτης, ἣς αἱ κινήσεις εἶχον τοσάυτην χάριν, ὥστε καὶ τὰ αὐθαδέστατα

σκιρτήματά της διετάρουν τὴν εὐγένειαν. Ὅταν τις παρετῆρει ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν θαυμασίαν ἰσχὺν καὶ ἐπιδεξιότητά της, τῷ ἐφαινετο φυσικώτατον ὅτι ἐξετέλει τὰ ἀσύγγνωστα ἐκεῖνα πράγματα. Κατεῖχεν ἰδιαιτέραν τέχνην διὰ νὰ μεταβαίνει ἀνεπαίσθητως ἀπὸ τῆς μῆς στάσεως εἰς τὴν ἄλλην. Ἐνόμιζε τις ὅτι ἦτο ἔκτακτος μορφή, ἀφαιρεθεῖσα ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, ὅτε ἐξετέλει τὰς ἐπικινδυνωδαστάτας κινήσεις της μετ' εὐστροφίας καταπληκτικῆς.

Περιγράφω τὴν δεσποινίδα Ὀλυμπίαν, οἷα ἐφάνη τῷ Βᾶν Τούιλερ κατὰ τὴν πρώτην φορὰν, καθ' ἣν εἰσῆλθε τυχαίως ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ εἴλκυε πλῆθος ἄπειρον. Δι' ἐμὲ ἦτο δεκαοκταετής ἡ εἰκοσαετής νέα, ἴσως μεγαλειτέρας ἡλικίας, διότι ἡ πούδρα καὶ ἡ ἀπόστασις καθιστῶσι τὰς σχοινοβάτιδας ταύτας αἰωνίως νέας. Εὐστροφος, μὲ μυῶνας χαλυβδίνους, ἀρκούντως εὐειδής, καὶ ἰσχυροτάτης κράσεως. Ἄλλ' ὁ Βᾶν Τούιλερ εἶχεν ἐνθουσιασθῆ διὰ τὴν γυμναστικὴν της.

— Ἄν εἶχα κόρην, ἔλεγε, δὲν θὰ τὴν ἔστελλον εἰς παρθενωγαγεῖον, ἀλλ' εἰς γυμναστήριον. Αἱ Ἀμερικανίδες μας εἶναι λεπταὶ μέχρι γελοίου. Εἶναι κρῖνοι ὠχροί, χαριέντες, ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν μαραινόνται. Νυμφεύεσθε μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ τί νυμφεύεσθε; μίαν γυναῖκα αἰωνίως κεφαλonoυσαν.

Ὅτε ἐπανήρχετο ἐκ τοῦ θεάτρου εἰς τὴν κατοικίαν του, τὴν πρώτην ἐκείνην ἐσπέραν, ἀλλόκοτος ἰδέα διῆλθε τοῦ νοῦ τοῦ Βᾶν Τούιλερ· διελογίσθη ὅτι ἂν τις νεανίς, οἰαδήποτε, ἐκ τῶν διακοσίων ἄς ἐγνώριζεν ἐκ καλῆς οἰκογενείας, εἶχε τοὺς μυῶνας τῆς σχοινοβάτιδος ἐκείνης, θὰ ἐνυμφεύετο παραχρῆμα καὶ θὰ τὴν ἐλάτρευεν ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Τὴν ἐπομένην ἐπανῆλθεν ἵνα ἴδῃ τὴν δεσποινίδα Ὀλυμπίαν.

— Ὀλυμπία Ζαμπρίσκη, ἐσυλλογίζετο, τί παράξενο ὄνομα! Τὸ Ὀλυμπία εἶναι γαλλικόν, τὸ Ζαμπρίσκη πολωνικόν, πολεμικὸν πιθανὸν ὄνομα. Τὸ ἀληθές ὄνομά της θὰ ἦναι Σάρρα Τζὼν ἢ κἄτι τι παραπλήσιον. Τί εἶδους νὰ ἦναι εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον της; Θὰ ἦναι ἐνδεδυμένη ἄρα γε ὅπως καὶ εἰς τὸ θέατρον καὶ θὰ τρώγῃ μὲ πηδήματα;

Καὶ ὁ Βᾶν Τούιλερ ἐξηκολούθησεν εἰρωνικῶς καὶ ἀφελῶς διαλογιζόμενος τὸν οἰκιακὸν βίον τῆς Ὀλυμπίας, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως.

Ἦτο Παρασκευὴ. Τὴν ἐπομένην θὰ ἐδίδετο ἔκτακτος ἡμερησία παράστασις, εἰς τὴν μετέβη, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐσπερινήν. Ἐπειτα ἐκ συνθηλαίας πλέον κατήντησε νὰ διέρχεται ἐκεῖθεν καθ' ἐκάστην, ἀκριβῶς παριστάμενος καθ' ὃν χρόνον εἶχε μέρος ἐκείνη. Τὸ ἐπίλοιπον τοῦ προγράμματος πολὺ ὀλίγον τὸν ἐνδιέφερε. Δίαν ἐξεπλάγῃ ὅτε παρετῆρσεν, ὅτι ἐπὶ δύο ἐβδομάδας εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν παραστάσεων τῆς δεσποινίδος Ὀλυμπίας ἔλειψεν.

— Αὐτὸ δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐξακολουθή-

σῃ, ἐσκέψατο. Ἡ Ὀλυμπία—τὴν ἐκάλει ἀπλῶς Ὀλυμπίαν ὡς παλαιὰν γνωριμίαν—ἡ Ὀλυμπία εἶναι θεία, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Βᾶν, παιδί μου, πρόσεξε!

Ἐν τούτοις ἡ ἐννάτη καὶ ἡμίσεια τὸν εὗρισκε καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εἰς τὴν συνήθη θέσιν του ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἀκόμη. Αἱ ἔξεις ἡμῶν μᾶς κυριεύουσι κατ' ἀρχὰς τὸσον ἡσυχῶς, ὥστε δὲν πιστεύομεν ὅτι παρασυρόμεθα· τὸ νῆμα εἶναι μετὰξινον καὶ ἐκ πτίλων, οἱ δρόμοι γοητευτικοί, καὶ κατόπιν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὸ νῆμα καθίσταται βαρεῖα ἄλυσις καὶ ὁ δρόμος, τῆς κολάσεως.

Νέον στοιχεῖον εἰσῆλθε πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν εὐχαρίστησιν ἣν προῦξενσεν εἰς τὸν Βᾶν Τούιλερ τὰ ἀνδραγαθήματα τῆς δεσποινίδος Ὀλυμπίας· ἐννοῶ τὸν ἀόριστον φόβον ὃν ἐδοκίμαζε, μήπως ἴδῃ ὀλισθαίνοντα τὸν ὠραίον ἐκείνον πόδα ἀπὸ τῆς φοβερᾶς αἰώρας ἡ μήπως τὸ λεπτὸν σχοινίον, ὅπερ τὴν συνεκράτει, θραυσθῇ καὶ πέσῃ ἡ Ὀλυμπία, μὲ τὴν κεφαλὴν κατὰ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ ὕψους. Ἐνίστε, κατὰ τὸ διάστημα ἐναγωνίου στιγμῆς, τὴν ἐφαντάζετο αἰμοσταγῇ καὶ τὸ μειδίωμα διὰ παντὸς ἐσθεσμένον ἀπὸ τῶν χειλέων της! Ἐνίστε, ἐνόμιζε τις, ὅτι ἐκείνη ἐπεζήτει τὸν θάνατον. Τοιοῦτος βίος δὲν θὰ ἦτο εἰς ἄκρον, τῇ ἀληθείᾳ, σκληρός; Ἡ ἐσχάτη πενία μόνον θὰ τὴν ἠνάγκασε νὰ ἐκλέξῃ τὸ ἐπαγγελμα τοῦτο. Ὑψίστη Θεέ! ἂν ἡ μικρὰ λευκὴ χεὶρ της ἠνοίγετο καθ' ἣν ὥραν ἐκρέματο ἀπὸ τοῦ σχοινίου, θὰ συνετρίβετο!... Φρικώδης σκέψις ἦτις ἔκαμε τὸν Βᾶν Τούιλερ νὰ φρικῇ ὅλος. Εἶχεν ἀπόφασιν νὰ παύσῃ πλέον μεταβαίνων ἐκεῖ, κατὰ τὰς ἀρχὰς δέ, ἡ εἰς τὸ θέατρον ἐκεῖνο τακτικὴ παρουσία του, δὲν τὸν εἶχεν ἀποτρέψῃ τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων του, οὔτε τῶν ἄλλων διασκεδάσεών του, ἀλλὰ τώρα κατήντησε νὰ τὸν ἀνιᾷ πᾶσα ἄλλη τῆς ἐσπέρας ἐνασχόλησις, καὶ ἐβάδιζεν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνυπομόνης καὶ ἀσκόπως μέχρις οὗ ἡ παράστασις ἀρχίσει. Μετὰ τὴν παραστάσιν οὐδαμοῦ ἄλλαχού μετέβαιναν, εἰ μὴ εἰς τὴν οἰκίαν του ἵνα κατακλιθῇ.

Τοιοιουτρόπως κατέλιπε λεληθότως ὁ-λας τὰς ἔξεις του, καὶ ἡ ἐξαφάνισις του ἀφῆκεν εὐρὺ στάδιον εἰς τὰς κακολογίας, περὶ ὧν προηγουμένως εἶπον. Δι' ὃ ἔκρινε καλὸν νὰ κρύπτηται ὀπισθεν τῶν παραπετασμάτων τοῦ κιγκλιδωτοῦ ἐκείνου θεωρείου ἐν ᾧ ὁ Δελανεύ ἐνόμισεν ὅτι τὸν παρετῆρσεν ἡμέραν τινά.

[Ἔπεται τὸ τέλος].

Γ. Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

MAGAZINE ILLUSTRÉ
DE LA FAMILLE
Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:
Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.
(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν).

ΕΚΕΙ!

Ἐκεῖ, ὅπου ὅλα τὰ διδακτικὰ Βιβλία καὶ τὰ Ἐπιστημονικά, καὶ τὰ Μυθιστορήματα τὰ Δράματα καὶ τὰ ποιήματα ὅλα, μὲ ὅλα τὰ Ἡμερολόγια καὶ τοὺς ἀπείρους Ἡμεροδελτοὺς καὶ Ἀτλαντάς, ἔκεῖ ὅπου ἡ ἐξαιρετικὴ γραφὴ καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ χρειώδη τοῦ γραφικοῦ καὶ τὰ μύρια πρωτογονικάτα ὄψα, τὰς μὲ ἀπὸ τοὺς τιμὰς των, ἔκεῖ ὅπου καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μὲ ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐπανορθωτικὸν τῆς κόμης φάρμακον τὸ περιζήτητον HEBE'S HAIR RESTORER, λείπει ἀντὶ δρ. 7! ἔκεῖ ὅπου ἀδιακόπως συρρεῖ ὅλα καὶ ὅλοι καὶ μὲ ὅλα τοὺς ἑγγελοῦδάκια εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον καὶ Χαρτοπωλεῖον Ῥίρνηρς, ἐν τῇ ὁδῷ Προαστείου ἀρ. 10, ἔκεῖ, πωλεῖται καὶ ἡ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυρογορᾶ ἐκδοθεῖσα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ,

ἔκεῖ καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ χρυσόδετα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

τοῦ κ. Τσακκασιάνου, τὸ κάλλιστον τοῦτο ὄψον τὴν Α' τοῦ ἔτους ἀντὶ δρ. 3.50, ἐλευθερον ταχυμικῶν, ἔκεῖ καὶ τὸ περιζήτητον

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

τοῦ Ἀσωπίου μας, ὁ ἀνηρότατος αὐτὸς παπποῦ των τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων, μὲ ὅλαις πολλαῖς καὶ μεγάλας χάραις καὶ τῇ μικρῇ-μικρῇ μὴ του, ἦτις εἶνε διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν φρ. 4.50, δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 5 ἄδεται, καὶ φρ. 5.75 τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 6 διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν χρυσόν, ἔκεῖ καὶ τὸ χαριέστατον

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

μὲ ὅλη του τὴν λεπτήν-λεπτὴν καλαισθησίαν, περὶ μὲν πανταχοῦ ἀντὶ δρ. 1.20, ἔκεῖ, μάλιστα ἐν μὲν ὅλη τὴν πολυὴν λευκὴν ὁμορφίαν του καὶ

τοῦ Ρωμαιοῦ ὁ Καζαμίας μὲ μικρὰς καινοτομίας

Κ' εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν λεπτὰ πενήντα ἡ τιμὴ εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν ἑξήντα καὶ προπληρωμή.

ἔκεῖ—ἀλλὰ καὶ ποῦ ἄλλου ἀπὸ ἔκεῖ—εὗρισται οἱ μὲ τὴν καλαισθησίαν χρυσοδεμένοι τόμοι

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

των ὁπῶν ἡ ἀπόκτησις εἶνε ἔργον μεγίστης ἀπολαύσεως· εἶνε ἀπόκτησις ὁλοκλήρου μυθιστορηματικῆς βελουχίας.

Λοιπὸν ὅλοι καὶ ὅλοι μας ἔκεῖ, ἔκεῖ!

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφον κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλεόντων, τοῦ Δουμά, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελουτέριλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποσπᾶσιν ἀληθῆ μυθιστορηματικὴν βελουχίαν, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁ κληρὸς ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων» συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοῦ μου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρητα μυθιστορήματα.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑ

ΚΑΡ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

(Φαρμακοποιὸς ἐν Πάτραις)

Σπουδαία εὐκαιρία δι' ἅπαντα τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Πωλεῖται εἰς φιαλίδια καὶ κατ' ὄγκον.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ κατασκευάζεται ὁ θαυμαστός τονοκοθρεπτικὸς Οἶνος μετὰ Κίνας καὶ Κακάον, καθὼς καὶ τοῦ Ἐνκαλύπτου ὁ πεφημισμένος ἀντιπυρετικὸς καὶ Κολόμβου, ὁ μόνος ἐμφυζόμενος κατὰ τῆς διαρροίας. Ἀπόδειξις ἔστω αἱ εἰς χεῖράς σου ὄρι σκόμηναι συγχαρητήριον ἐπιστολαὶ διακεκριμένων ἐπιδεικνύων.